

ELENA MEZGINAITĖ

Poetė, žurnalistė **Elena Mezginaitė** gimė 1941 m. spalio 31 d. Rokiškio rajono Petriškių kaime. 1959 m. baigė tuometę Rokiškio Edvardo Tiškaus vidurinę mokyklą, porą metų dirbo Laibgalių bibliotekos vedėja. Gražiausi Elenos jaunystės metai prabėgo Kupiškyje: 1962–1965 m. ji – rajono laikraščio „Komunizmo keliu“ literatūrinė darbuotoja, vadovavo literatų būreliui ir pati jau rašė eilėraščius. Didžiąją gyvenimo dalį praleido Panevėžyje, dirbo laikraščių „Tėvynė“, „Panevėžio tiesa“, „Panevėžio rytas“, „Panevėžio balsas“ redakcijose, organizavo ne vieną literatūrinį renginį, Aukštaitijos literatūrinį konkursą „Lino žiedas“, 1990 m. tapo „Poezijos pavasario“ laureate. Poetė išleido eilėraščių rinkinius „Vasarų vieškeliais“ (1975), „Skardis“ (1982), „Provincijos tango“ (1989), „Šaltas ginklas“ (1999). Po mirties pasirodė kūrybos rinktinė „Mano senas drauge“ (2006), kurios sudarytojai geri Elenos bičiuliai – kupiškėnas Valdemaras Kukulas ir vabalninkietis Jonas Strielkūnas. Važiuodama į Vilniuje vykusį Rašytojų sąjungos suvažiavimą E. Mezginaitė prasarė: „Tikiuosi, šiame suvažiavime niekas nemirs.“ Mat kūrėja prisiminė prieš trejus metus suvažiavime staigią rašytojo Jurgio Kunčino mirtį... Tačiau jos žodžiams nebuvo lemta išsipildyti: poetė griuvo ant Rašytojų sąjungos pastato laiptų ir patyrė sunkią galvos traumą. Po sudėtingų operacijų sąmonės nebeatgavo ir 2005 m. vasario 9 d. mirė.